

يك تحليل تاريخي

در ادویا در متون های عسکری خصوصا هنگامیکه سیاهیان بر یک موضع فرضی دشمن به
 برچه حمله می نمودند کلمه را می شنیدم که همه افراد یکباره به آواز خیلی بلند تکرار
 نموده هجوم را شروع می کردند این لفظ آواز (هورا) بود که سیاهیان و صاحب منصبان
 قطعه بجوش و حرارت فوق العاده آن را تکرار می کردند ولی معنی آن را کسی نمیدانست .
 در تعجب بودم کلمه که مفهوم و معنی در زبان ندارد از کجا آمده و چرا با این
 جوش و ولایت ادای می شود و عجیب تر اینکه خبر داشتم این کلمه بحیث نعره و آواز جنگی
 تقریباً در تمام ممالک آفرین نقاد غربی معقول و رائج و قبول شده است . به تمامونها مراجعه
 کردم تا چیزی درین مورد بدانم با راهی که در این کتاب درج شده است .
 در یک زبان (هورا) (آواز کشیدن هورا فریاد زدن هورا هورا) در زبان دیگر
 (نعره بحسین انگلیسها) و در یک زبان دیگر (نعره جنگی) تعریف شده بود ولی باز هم
 اصل معنی کلمه مبهم و غیر مفهوم باقی میماند .
 در رسمهای معاینه عساکر چینکه قوماندان عمومی وارد جبهه شده سلام عسکر را
 می پذیرفت و با عسکر احوال پرسی و متقابلاً سلام می کرد تمام افراد قطعه بعد از ادای
 جواب سلام نعره برمی کشیدند (هورا . . .) .
 در یک رسم گذشت در حالیکه قطعات سواری از مقابل فائد عمومی صنف سواری نظام
 اردو عبور می کردند اندکی قبل از رسیدن به شاخص اول با صلاوت (هورا . . .) گفته
 می گذشتند آخر خواستم درین موضوع گفتار کسای بعمل آید از چند نفر صاحب منصبان
 بزرگ رتبه استفسار کردم مفهوم و معنی (هورا) چه و چرا بحیث نعره جنگی در عساکر
 رائج و تکرار می شود . بصراحت ملاحظه کردم از معنی کلمه در رشته زبان اظهار چیزی
 نمودند تنها گفتند کلمه (هورا) از اعصار قدیمی در بین عساکر اکثر ملل اروپائی بحیث
 نعره جنگی استعمال می شود .
 چون معلومات در آن زمان در رشته تاریخ محدود تر بود موضوع بهمان تاریکی و ابهام
 خون باقی ماند و ولی ذوق متحرک واقع گردید چنانکه بوطن عودت نمودم و در تاریخ اتینلی
 بهم رسید بعد از مدتی در مفهوم کلمه تاریخی (هورا) حدس زدند و خواستم که معنی کلمه چه
 و از کجا نشئت کرده است و چه طور در قرب تعمیم یافته است .
 این است که نظریات شخصی ام را در اطراف آن شرح و تفصیل میدهم انسان که در
 زندگی فشاری را متحمل می گردد و در لذت که سیئات را در چنان خطر می بیند بطور غیر
 اختیاری به معبود و بااستناد گناه معنوی که آن را مرجع آمال خود میدانند متوسل شده او را
 به معبود می طلبد و بااستناد او را تکرار می کند .
 ملاحظه بشود خدا شناس که هر خلقت را معقول دیده و برای عقل و وجودی فاعل و خداوند

عظیم الشان را معبود و خالق خود میدانند در هنگام سختی نام خدارا بر زبان رانده از ذات مقدس او استمداد می جوید یا اهل ادیان و مسالك دیگر نیز به استناد گاه معنوی خود در زمان احساس خطر توسل می جویند.

چون در زمان حمله و شروع به جنگهای دست بدست جبات در معرض خطر واقع می شود آن حالت ايجاب می نماید تا افراد از يك طرف از مقامات مقدسه طلب مدد نموده و از جانی هم برای تخفیف و رفع ترس و مرگیزیت دادن قوه و صلابت و صورت بخشیدن اتحاد عمل و بوجود آوردن يك تأثیر فوق العاده اسم مقامات مقدسه را متجداً به آواز بلند تکرار می کنند.

طور مثال - اعراب دوره اسلام در هجومهای دست بدست الله اکبر الله اکبر و عساگر اسلامی کلمه مقدسه الله الله را به آواز بلند مکرر می گفتند.

یشتونهای ما در هنگام حمله بر دشمن که آنرا (غورزی) میگویند و اکثریه غورزی را در هجومهای شب استعمال می کنند کلمه (آ آ هو) (آ آ هو) را به آواز بسیار بلند و به صلابت متفقاً تکرار می کنند و معتقد اند که در مقابل (غورزی) قوه جانب مقابل هر قدر قوی که باشد هم حتمی معنویات خود را می بازد ولی از يك نفر یشتون اگر پرسیده شود که معنی کلمه (آ آ هو) چه و این لفظ از کجا آمده است او نیز از شرح معنی آن اظهار عجز نموده بجواب میگوید از ایام قدیمی است که این کلمه بحیث نعره جنگی استعمال شده تا به ما رسیده درین باره چیزی علاوه نمیدانم.

اینک در باره موضوع فوق اظهار نظریه می شود
ملل آریائی نژاد در مهد های اولیه خود خدا (ج) یا معبود مقدس خود شان را بنام (آهورا مزدا) یا (مزدا آهورا) یاد می کردند بر حسب معمول و تعایل و عادات طبیعی بشر در هنگام سختی و در جنگهای دست بدست و حالات خطر اسم مقدس (آهورا) را بر زبان می رانند چنانکه گفته آریائی بنا بر اقتضات اجتماعی منشعب گردیده دسته به دور زمان بغا کهای یورپ رسیده این کلمه را با خود برده اند این است که ملل آریائی نژاد منالك غربی تا به امروز این لفظ تاریخی و مذهبی باستانی خود شان را فقط به حذف الف مندوده (هورا) حفظ نموده اند تنها امروز اظهار امتیادی و تحولات در السنه مفهوم و معنی این کلمه را از خواطر شان فراموش ساخته است.

به بیستم چه از تباطی این (هورا) ی آریائی نژادان غربی و (آ آ هو) ی یشتونها موجود میباشد.

این این دو کلمه فرق و بمابیتی موجود میباشد بلکه هر دو از کلمه (آهورا) اشتقاق یافته اند یشتونها يك الف مندوده ایزاد نموده (را) را از آن حذف کرده (آ آ هو) ساخته اند و برادران هم نژاد غربی شان تنها الف مندوده را حذف ساخته (هورا) از آن بوجود آورده اند پس به عقیده من اکلمات (هورا) و (آ آ هو) هر دو عبارت از يك کلمه (آهورا) ی (آهورا مزدا) میباشد که آریائی نژادان غربی و قسماً شرقی (یعنی یشتونها) که هر دو از يك عرق و نژاد اند حافظه به حافظه آن را تا امروز حفظ و نگه داشته اند این بود مفکوره من وای شاید لغزشی درین مورد موجود بود باشد در آن صورت از نویسنده گان و اهل تتبع در وطن خواش می رود تا این معماران بهت و طعیح تر روشن و حل فرمایند تا دیگر درین موضوع در ابهام و شبهه باقی نمانیم. (عبدالغفور)